

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Noc z 30. dubna na 1. května byla pokládána za magickou. Lidé věřili, že se v této noci slétají čarodějnice na sabat a podzemní sluje se otvírají, aby odkryly své poklady. Čemu se věří dnes, není jisté, ale lidový zvyk je stále živý. A tak se rok co rok scházíme u zapálených ohňů, abychom (minimálně) oslavili příchod jara.

Kdybychom se na pálení čarodějnic podívali čistě z pohledu bezpečnostních složek – hasičů, policistů a strážníků –, bylo by dozajista možné poslední větu perexu přeformulovat: *A tak rok za rokem vyjíždíme k požárům způsobeným nedostatečným zabezpečením ohňů, řešíme dopravní nehody zaviněné alkoholem a „sbíráme“ ze země opilé osoby, leckdy i děti, aby nebyl bezprostředně ohrožen jejich život.*

Co s tím? Zakážeme pálit a zakážeme pít? Ne. Pokusíme se být zodpovědní.

- Pořádáme-li pálení jako právnická či fyzická osoba, oznámíme územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru místo pálení včetně navržených opatření proti vzniku a šíření požáru; zajistíme zodpovědnou osobu, která bude dohlížet na bezproblémový průběh pálení, pohyb nezletilých v blízkosti otevřeného ohně i na případné vyhazování předmětů do ohniště.
- Na hranici pálíme pouze látky přírodního materiálu; zapomeňme na lakovaný nábytek, křesla, pneumatiky, plasty atp. Dopředu si zajistíme hasicí přístroje.
- Alkoholu si dopřáváme jen tolik, kolik zvládneme.
- Mladistvým alkoholické nápoje nepodáváme.
- Když pijeme alkohol, rozhodně už nesedáme za volant.
- Jako rodiče stále zodpovídáme za své ratolesti.

Jestliže děláme vše naopak, než jak je v bodech uvedeno, pak se nedivme možným uloženým sankcím nebo skutečným tragédiím.

Městská policie Praha přeje Pražanům i návštěvníkům metropole příjemnou a bezpečnou oslavu filipojakubské noci.